

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องการศึกษาระดับความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เขตการศึกษา 11

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาระดับความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เขตการศึกษา 11 ในโรงเรียนที่มีขนาดใหญ่พิเศษและใหญ่ กลาง และเล็ก

กลุ่มตัวอย่างประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1, 2 และ 3 ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ เขตการศึกษา 11 ซึ่งกำลังศึกษาในภาคการศึกษาต้น ปีการศึกษา 2537 ผู้วิจัยดำเนินการสุ่มตัวอย่างประชากร โดยใช้วิธีสุ่มอย่างง่ายร้อยละ 5 ของโรงเรียนแต่ละขนาด ได้ทั้งสิ้น 12 โรงเรียน เป็นโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษและใหญ่ 3 โรงเรียน โรงเรียนขนาดกลาง 6 โรงเรียน และโรงเรียนขนาดเล็ก 3 โรงเรียน ต่อจากนั้นจึงสุ่มตัวอย่างประชากรนักเรียนโรงเรียนละ 30 คน รวมตัวอย่างประชากรทั้งสิ้น จำนวน 1,080 คน

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ศึกษาค้นคว้าเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความเข้าใจในการอ่าน

เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาระดับความเข้าใจในการอ่าน ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

2. สร้างแบบทดสอบวัดระดับความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย ประกอบด้วยเนื้อหาที่ตัดตอนมาให้ให้นักเรียนอ่าน และข้อทดสอบ โดยข้อทดสอบจะครอบคลุมระดับความเข้าใจในการอ่าน 3 ระดับ คือระดับความเข้าใจข้อเท็จจริง ระดับการตีความ และระดับการประเมินค่า ข้อทดสอบมีจำนวนทั้งสิ้น 100 ข้อ นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจแก้ไข แล้วนำไปเสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบพิจารณาความถูกต้องเหมาะสม ก่อนนำไปทดลองใช้

3. นำแบบทดสอบไปทดลองใช้ 2 ครั้ง กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1, 2 และ 3 ระดับชั้นละ 34 คน รวม 102 คน แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนก จากการทดลองใช้ครั้งที่ 2 ได้ข้อสอบที่มีค่าความยากง่ายตั้งแต่ 0.20-0.80 และค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป จำนวน 90 ข้อ แบ่งเป็นข้อสอบวัดระดับความเข้าใจในการอ่าน 3 ระดับ ระดับละ 30 ข้อ และได้ค่าความเที่ยงของแบบทดสอบทั้งฉบับเท่ากับ 0.86

4. นำแบบทดสอบที่ผ่านการทดลองใช้แล้ว ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างประชากรที่สุ่มไว้ โดยใช้เวลาในการทำแบบทดสอบ 2 ชั่วโมง

5. นำกระดาษคำตอบมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ แล้วนำผลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าทางสถิติ คือ ค่ามัชฌิมเลขคณิต และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วนำเสนอผลการวิเคราะห์ในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

สรุปผลการวิจัย

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1, 2 และ 3 มีความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยทั้ง 3 ระดับ และมีความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยรวมทั้งฉบับไม่ผ่านเกณฑ์ที่ผู้วิจัยตั้งไว้ คือ ร้อยละ 75

2. ค่ามัชฌิมเลขคณิตของแต่ละระดับของความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนแต่ละชั้นระดับที่ 1 ความเข้าใจข้อเท็จจริงสูงสุด รองลงมาคือระดับที่ 2 การตีความ และระดับที่ 3 การประเมินค่า ตามลำดับ ดังนี้

2.1 ค่ามัชฌิมเลขคณิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ตั้งแต่ระดับที่ 1-3

มีค่าเท่ากับ 16.21, 13.90 และ 11.96 ตามลำดับ

2.2 ค่ามัชฌิมเลขคณิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ตั้งแต่ระดับที่ 1-3

มีค่าเท่ากับ 17.75, 15.36 และ 13.57 ตามลำดับ

2.3 ค่ามัชฌิมเลขคณิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตั้งแต่ระดับที่ 1-3

มีค่าเท่ากับ 18.24, 16.20 และ 14.39 ตามลำดับ

3. นักเรียนในโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษและใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก มีค่ามัชฌิมเลขคณิตของคะแนนความเข้าใจในการอ่าน ระดับที่ 1-3 ดังนี้

3.1 ค่ามัชฌิมเลขคณิตของนักเรียนในโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษและใหญ่ ตั้งแต่ระดับที่ 1-3 มีค่าเท่ากับ 18.24, 15.95 และ 14.19 ตามลำดับ

3.2 ค่ามัชฌิมเลขคณิตของนักเรียนในโรงเรียนขนาดกลาง ตั้งแต่ระดับที่ 1-3 มีค่าเท่ากับ 17.64, 15.42 และ 13.63 ตามลำดับ

3.3 ค่ามัชฌิมเลขคณิตของนักเรียนในโรงเรียนขนาดเล็ก ตั้งแต่ระดับที่ 1-3 มีค่าเท่ากับ 16.07, 13.82 และ 11.78 ตามลำดับ

อภิปรายผลการวิจัย

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1, 2 และ 3 ของเขตการศึกษา 11 มีความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยทั้ง 3 ระดับ และมีความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยรวมทั้งฉบับไม่ผ่านเกณฑ์ที่กำหนด คือร้อยละ 75 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนักเรียนในเขตการศึกษา 11 ขาดทักษะในการอ่านภาษาไทย ซึ่งสอดคล้องกับการรายงานผลการประเมินการใช้หลักสูตรปีการศึกษา 2533 ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2535) ที่พบว่านักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เขตการศึกษา 11 มีความรู้ความสามารถพื้นฐานด้านการใช้ภาษาไทยต่ำกว่าเกณฑ์ระดับประเทศ และจากงานวิจัยของ รัตนา ตั้งศิริชัยพงษ์ (2532) พบว่า โรงเรียนในเขตการศึกษา 11 มีทรัพยากรทางการศึกษาและประสิทธิภาพการสอนของครู ต่ำกว่าเขตอื่นๆ เป็นส่วนมาก ทั้งนี้เพราะโรงเรียนส่วนมากอยู่ในชนบท ห่างไกลความเจริญ และยังมีขาดแคลนครูอยู่มาก จากการสังเกตผู้วิจัยพบว่า นักเรียนโดยเฉพาะชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 อ่านออกเสียงขณะทำแบบทดสอบ แสดงให้เห็นว่า นักเรียนขาดทักษะในการอ่าน ซึ่ง อุทัย ภิรมย์ริน (2534)

ได้กล่าวถึง การอ่านออกเสียงขณะอ่านในใจว่า การอ่านในลักษณะนี้เป็นอุปสรรคที่สำคัญ ที่ทำให้ผู้อ่าน อ่านได้ไม่เร็ว และอ่านได้ไม่เก่ง นอกจากนี้ผู้วิจัยยังพบว่า ก่อนการทดสอบนักเรียนมักถามเกี่ยวกับคะแนนที่จะได้จากการทดสอบครั้งนี้ว่า มีผลต่อการเรียนของตนหรือไม่ซึ่งการที่นักเรียนได้ทราบว่า คะแนนของการทดสอบไม่มีผลต่อการเรียนของตนนั้น อาจเป็นสาเหตุให้นักเรียนไม่เห็นความสำคัญของการทำแบบทดสอบ ทำให้นักเรียนขาดความตั้งใจในการทำแบบทดสอบ จึงส่งผลให้นักเรียนได้คะแนนจากแบบทดสอบน้อย สาเหตุของการขาดความตั้งใจในการทำแบบทดสอบนี้ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ลมโซย เจริญวงศ์ (2528), บุษกร แซ่มักดี (2531) และ นุช ม่วงเก่า (2533) ที่วิจัยเกี่ยวกับการนำเสนอโครงการกิจกรรมส่งเสริมการพูด การเขียน และการอ่าน ตามลำดับ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมและให้ความร่วมมือดีในกิจกรรมที่มีคะแนน และมีการวัดผล

2. นักเรียนทุกชั้นมีค่ามัชฌิมเลขคณิตของความเข้าใจในการอ่าน ระดับที่ 1 ความเข้าใจข้อเท็จจริงสูงที่สุด รองลงมาคือระดับที่ 2 การตีความ และ ระดับที่ 3 การประเมินค่าตามลำดับ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากระดับความเข้าใจในการอ่านเรียงลำดับจาก ความเข้าใจในการอ่านระดับพื้นฐานคือขั้นความเข้าใจข้อเท็จจริง ซึ่งเป็นความสามารถในการเข้าใจความหมายของคำ และเรื่องที่อ่านตามตัวหนังสือที่เขียนไว้ ไปสู่ระดับความเข้าใจในการอ่านขั้นสูง คือ ขั้นการประเมินค่า ซึ่งเป็นความสามารถในการประเมินตัดสินสิ่งที่อ่านได้อย่างมีเหตุผล และมีวิจารณ์ญาณ ดังนั้นนักเรียนจึงสามารถทำคะแนนความเข้าใจในการอ่านขั้นพื้นฐานได้สูงกว่าความเข้าใจในการอ่านขั้นสูง ซึ่งต้องมีประสบการณ์ทางภาษาและได้รับการฝึกฝนมามากพอ สอดคล้องกับงานวิจัยของ อ้อยทิพย์ รุจิเรข (2524) และ สมเชาว์ ชาตินฤดม (2527) ที่พบว่า นักเรียนมีความสามารถในการอ่านทักษะพื้นฐาน คือ ทักษะการตัดสินข้อความที่เป็นข้อเท็จจริง และข้อคิดเห็นสูงกว่าทักษะอื่นๆ ในระดับสูงขึ้นมา ได้แก่ ทักษะการสรุปความ การประเมินเจตคติของผู้เขียน การประเมินจุดประสงค์ของผู้เขียน และการทราบถึงอารมณ์ของเรื่อง

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะสำหรับผู้บริหารสถานศึกษา

1. ควรให้ความสำคัญและส่งเสริมกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาไทย โดยเน้นการสร้างเสริมลักษณะนิสัยรักการอ่านให้กับนักเรียนโดยจัดหาสื่อวัสดุอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนให้ครูผู้สอนอย่างเพียงพอ สนับสนุนงบประมาณในการผลิตสื่อหรือในการทำกิจกรรมต่างๆ เพื่อพัฒนาทักษะการอ่าน รวมทั้งสนับสนุนให้มีการจัดบริการห้องสมุดที่ทันสมัยและเพียงพอแก่ความต้องการของนักเรียน
2. ควรส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูผู้สอนมีโอกาสได้รับการอบรมหรือได้ไปศึกษาดูงานเกี่ยวกับเทคนิคการสอนอ่าน เพื่อนำมาเพิ่มประสิทธิภาพการสอนอ่านให้ดียิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะสำหรับครูผู้สอน

1. ควรมีการวัดระดับความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนทุกระดับชั้น เพื่อให้ทราบถึงระดับความสามารถของนักเรียน อันจะเป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับระดับความสามารถของนักเรียนแต่ละคนและเป็นการพัฒนาความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ
2. ควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้นักเรียนได้มีโอกาสฝึกการอ่านอยู่เสมอ โดยเน้นการฝึกอ่านในระดับต่างๆ เป็นต้นว่า การจับใจความสำคัญ การตีความ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินค่าเรื่องที่อ่าน
3. ควรปลูกฝังให้นักเรียนมีนิสัยรักการอ่าน โดยการจัดกิจกรรมประกอบการเรียนการสอนให้หลากหลาย ทั้งในและนอกชั้นเรียน
4. ควรส่งเสริมให้นักเรียนมีประสบการณ์ในการอ่านอย่างกว้างขวาง ไม่เฉพาะแต่เนื้อหาที่ปรากฏในบทเรียนหรือในหนังสืออ่านนอกเวลา ครูควรให้นักเรียนมีโอกาสรู้จักและได้อ่านหนังสือหลายๆ ประเภท โดยการแนะนำหนังสือที่น่าสนใจ และแหล่งที่ให้บริการอ่านหรือยืมหนังสือ

5. ควรส่งเสริมให้นักเรียนมีโอกาสร่วมกิจกรรมการอ่าน ที่หน่วยงานภายนอกจัดขึ้น เช่น การประกวดการอ่านทำนองเสนาะ การอ่านร้อยแก้ว หรือการเสานิทาน เป็นต้น

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัย

1. ควรวิจัยเกี่ยวกับระดับความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย ของนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และในเขตการศึกษาอื่น
2. ควรวิจัยถึงปัจจัย และสาเหตุต่างๆ ที่ทำให้นักเรียนมีความบกพร่องในการอ่านภาษาไทย
3. ควรวิจัยเพื่อหารูปแบบการสอนอ่าน ที่สามารถนำมาพัฒนาทักษะการอ่านภาษาไทย ของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย